

TÂM LÒNG NGƯỜI CHA

“...phương chi Cha anh em, Đấng ngự trên trời, lại không ban những của tốt lành cho những kẻ kêu xin Người sao?” (Mt 7,11b)

Suy niệm: Trong dụ ngôn người cha nhân hậu (x. Lc 15), người con thứ đi hoang không xin trở lại làm con mà chỉ mong được làm đầy tớ trong nhà cha mình; còn người con trưởng thì không chịu vào nhà vì cho rằng mình xin cha “*một con dê con*” cũng không được. Cả hai đều ngộ nhận về tâm lòng người cha. Chúa Giê-su xác quyết chúng ta có một Thiên Chúa là Cha ở trên trời, đầy quyền năng và tốt lành (Mt 7,11). Với tâm lòng người Cha, Thiên Chúa luôn muốn mọi điều tốt nhất cho con cái mình. Thế nhưng phải chăng con người ‘ngại làm phiền’ Chúa, không dám cầu xin Ngài? Thế nên Chúa Giê-su cứ lặp đi lặp lại: “*Anh em cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở cho*” (Mt 7,7-8), rồi Ngài thuyết phục chúng ta: Người cha trần gian còn biết cho con cái những của tốt lành, huống gì Thiên Chúa là Cha chúng ta lại không ban cho chúng ta điều tốt nhất khi chúng ta cầu xin Người sao?

Mời Bạn: Chúng ta tuyên xưng Thiên Chúa là Cha, tại sao lại không thường xuyên cầu nguyện tâm sự với Ngài? Tại sao không dâng lên Ngài lời cảm tạ về những ơn lành Ngài ban cho? Tại sao không thưa với Ngài những nhu cầu, ước nguyện của mình và cầu xin Ngài ban cho chúng ta những điều tốt đẹp nhất?

Sống Lời Chúa: Nghiền ngấm những lời cầu trong kinh Lạy Cha.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa là Cha chúng con. Tạ ơn Chúa đã cho chúng con được gọi Chúa là Cha. Xin ban thêm lòng tin, cậy, mến cho chúng con, để chúng con được sống trọn tình con thảo đối với Cha, nhờ Đức Kitô, Con chí ái Cha.*